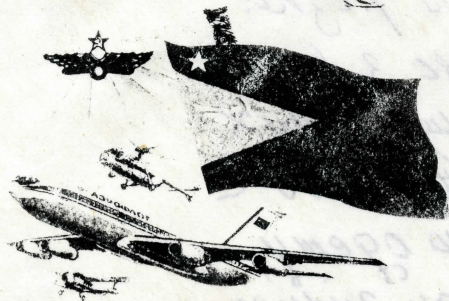

ВЪ ВОЗДУШНОГО ФЛОТА СССР

Київ 54,
вул. Чапаєва 52, кв. 38

Меняку Володимиру
Антонівичу

281734

Хмельницька обл.
Новоушицький р-н
с. Нова-Тута
Гурінкевич Микола Іович

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

1910 33 рік.

В 1932 році перед тими ж я демонізувався
"Червоний Армії" і придумав до дому в себе і одне
село Неву-Туту. Дома, а там і в селі різко
зубави мені про голод на українщині, що з відом
люди до нас придумавши і говорять, що в них
хліб все забрали під мітку для держави. Де
то з цих голодаючих приносили з собою одену,
іншу з хліб і багато з них з голоду загинуло.
І в Армії перекував то про голодаючу тям
всего зати нікого. З району різні люди не
її партійні російські і зовсім інші інші
на українщині люди не хотіли здати держави
ні виставки і хліб свій заставляли, зганяли
з цієї причини в них наживався голод. Ми про
давника вірили. Но коли настали нива 32
року то держава весь хліб забирає-лишом
її не поїзти і для коней доураж, не труд
єні дає мало буніє людей. В осені виста
ли, в осеню 33 рік висіли. В осеню похор
тає, цюта хліба в людей не стало і похор
голод. В осеню ще хідили сліди власті не ж
ї і з дому зчирати хліб як лишки в кого на
тали. Вще село мале то в нас від голоду

мерло 10 осіб по різних селах повітської Енчаурі.
Були такі випадки а зув по балазках що
смерть своїх дітей їм їх забирали в тюрму.
В судовій крдекеї нема такої статті що за
поджерення судити, то робили їм так: спегу-
є щитний хліб і зачас не свіжого хліба їм да-
ють по шматку не гомодний нулудок і їм
разу такти похоронити і вони втне чертві.
В базарі в Верівці не далеко від нашого села
маєть таку подію: в 1933 році: Зєробилися
а базарі, ішла одна жінка і в руках несе орля-
ну сіно, орляшка втала з рук і розбілася,
ві розлізлася по землі, Тут причігло кілька
пек втало на то місце позари землю шкря-
ти пашудом і клясти в рят і вчелюкту-
є з землі олій. Після голодовки 33 року пробі-
є кілька років і партійні робітники на-
себи забивали і погромували що тєсн колгос-
ники які трудяться тєсно з голоду не пух-
и і не вмирали, а пухли і гинули в годорі.
В годорі як раз не пухли і не вмирали, бо
в годорі добре крав в колгоспі і крім того ще
по селі вікна кудирав і крав все в хатах

і колгоспники чесні трудився чесно в колгос-
пі і красюч не знали, бо вони чесні, а
пих і гинуть. Отак в нашому селі пра-
цювала (голодовка в 1933 р.

Як вийде з друку ця книжка то привітаю
мені на особисту платю.

Грушевський

Хмельницька обл.
Новоушицький р-н
с. Ніка-Туте-
Бурінський. Никола Тихич